

Bruxelles, 5 decembrie 2017
(OR. en)

15429/17

FISC 345
ECOFIN 1088

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă: Secretariatul General al Consiliului
Data: 5 decembrie 2017
Destinatar: Delegațiile

Subiect: Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale

- Concluziile Consiliului (adoptate la 5.12.2017)

În cadrul reuniunii sale din 5 decembrie 2017, Consiliul a adoptat concluziile sale privind lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, astfel cum figurează în anexă.

CONCLUZII ALE CONSILIULUI

privind lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale (*)

(*) Consiliul a aprobat publicarea prezentelor concluzii în *Jurnalul Oficial* în scop informativ.

Consiliul:

1. REAMINTEȘTE Concluziile Consiliului din 25 mai 2016 privind o strategie externă pentru impozitare și măsurile împotriva abuzurilor în ceea ce privește tratatele fiscale, în special punctele 6-10 ale respectivelor concluzii, și Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 privind criteriile pentru întocmirea listei UE de jurisdicții necooperante în scopuri fiscale și procesul de întocmire a acestei liste;
2. EVIDENȚIAZĂ importanța promovării la nivel global a criteriilor privind transparența fiscală, impozitarea echitabilă și punerea în aplicare a standardelor anti-BEPS, care au fost aprobate de Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 („criterii”), astfel cum figurează în anexa V și cum sunt precizate în continuare în anexele VI și VII;
3. TRECE ÎN REVISTĂ activitatea desfășurată de Forumul mondial privind transparența și schimbul de informații în scopuri fiscale, de Cadrul cuprinzător al OCDE privind combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor și de Forumul privind practicile fiscale dăunătoare;
4. SALUTĂ activitatea desfășurată de Grupul de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor (Grupul de lucru pentru codul de conduită), în coordonare cu Grupul de lucru la nivel înalt pentru chestiuni fiscale (HLWP), pentru a selecta jurisdicțiile relevante și pentru a analiza și a evalua faptele legate de legislația și politicile lor fiscale în contextul criteriilor;
5. SALUTĂ faptul că majoritatea jurisdicțiilor au decis să participe la acest proces și dialog și au luat sau și-au propus să ia măsuri active în vederea soluționării chestiunilor identificate de Grupul de lucru pentru codul de conduită în domeniile transparenței fiscale, impozitării echitabile și punerii în aplicare a standardelor anti-BEPS;

6. IA ACT, cu toate acestea, de faptul că o serie de jurisdicții nu au luat măsuri semnificative pentru a soluționa eficient deficiențele și nu sunt implicate într-un dialog semnificativ pe baza criteriilor, care ar putea duce la astfel de angajamente;
7. ESTE CONVINS că, în acest caz, legislația, politicile și practicile administrative în domeniul fiscal ale acestor jurisdicții au sau ar putea să aibă drept urmare o pierdere a veniturilor fiscale ale statelor membre și că ar trebui ca aceste jurisdicții să fie puternic încurajate să facă schimbările necesare în vederea remedierii situației;
8. REAFIRMĂ că este foarte important să se pună la dispoziție mecanisme de protecție eficiente pentru a combate erodarea bazei impozabile a statelor membre prin fraudă fiscală, evaziune fiscală și evitarea obligațiilor fiscale;
9. APROBĂ, în consecință, lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, astfel cum figurează în anexa I, și CONFIRMĂ că jurisdicțiile rămân pe listă până când îndeplinesc criteriile, de exemplu, prin respectarea recomandărilor cu privire la măsurile care trebuie luate pentru a fi scoase de pe listă;
10. CONSIDERĂ CĂ ESTE ADECVAT ca Grupul de lucru pentru codul de conduită să se implice în discuții cu jurisdicțiile care figurează pe listă, pentru a conveni și a monitoriza măsurile pe care jurisdicțiile ar trebui să le ia pentru a fi scoase de pe listă și ÎNCURAJEAZĂ jurisdicțiile în cauză să ia rapid măsurile necesare pentru a îndeplini criteriile;

11. IA ACT CU SATISFACTIE de faptul că, deși legislația, politicile și practicile administrative în domeniul fiscal ale acestor jurisdicții prezintă îngrijorări în domeniul transparenței fiscale, al impozitării echitabile și al punerii în aplicare a standardelor anti-BEPS, o parte dintre aceste jurisdicții* și-au asumat cu toate acestea angajamente semnificative la nivel politic înalt de a lua măsurile necesare în vederea soluționării chestiunilor restante până la termenele stabilite și nu ar trebui, în această etapă, să fie incluse pe lista jurisdicțiilor necooperante. Grupul de lucru pentru codul de conduită ar trebui să continue dialogul și să monitorizeze punerea în aplicare propriu-zisă a angajamentelor asumate de jurisdicțiile în cauză și ar trebui să recomande în orice moment actualizarea listei jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, în funcție de orice noi angajamente asumate și de punerea în aplicare a acestor angajamente. Situația actuală a cooperării cu UE în ceea ce privește angajamentele asumate în vederea punerii în aplicare a principiilor bunei guvernante fiscale figurează în anexa II;
12. ÎȘI EXPRESSĂ compasiunea și sprijinul pentru jurisdicțiile din regiunea Caraibelor care au fost grav afectate în septembrie 2017 de furtuni devastatoare care au cauzat victime și daune considerabile infrastructurii esențiale și ESTE DE PĂRERE că procesul de examinare ar trebui să fie amânat pentru jurisdicțiile în cauză (Anguilla, Antigua și Barbuda, Bahamas, Insulele Virgine Britanice, Dominica, Saint Kitts și Nevis, Insulele Turks și Caicos, Insulele Virgine Americane). Cu toate acestea, Grupul de lucru pentru codul de conduită ar trebui ca, până în februarie 2018, să continue contactele cu jurisdicțiile în cauză, în vederea soluționării acestor îngrijorări până la sfârșitul lui 2018;
13. SOLICITĂ, în special, Grupului de lucru pentru codul de conduită să continue dialogul și să înceapă procesul de monitorizare a angajamentelor asumate de jurisdicții fără întârziere, la începutul anului 2018, pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a acestora conform termenului convenit.
14. SOLICITĂ Grupului de lucru pentru codul de conduită să convină asupra procedurilor pentru derularea procesului de monitorizare și să elaboreze un raport intermediar pe această temă înainte de vara anului 2018.

15. ÎNCREDINȚEAZĂ Grupului de lucru pentru codul de conduită SARCINA de a se implica sau de a continua discuțiile cu jurisdicțiile relevante, de a urmări obținerea angajamentelor necesare, de a monitoriza stadiul îndeplinirii acestor angajamente și de a raporta periodic Consiliului, după caz, incluzând propuneri de modificare a listei jurisdicțiilor necooperante;
16. CONSIDERĂ că, astfel cum figurează în anexa III, statele membre și UE ar putea aplica măsuri de protecție efective și proporționale, atât în domeniul fiscal, cât și în domeniul nefiscal, în privința jurisdicțiilor necooperante, dacă acestea din urmă se află pe lista în cauză;
17. RECOMANDĂ ca statele membre să ia unele măsuri de protecție coordonate în domeniul fiscal, astfel cum figurează în anexa III, în conformitate cu dreptul lor intern și cu obligațiile în conformitate cu dreptul UE și dreptul internațional;
18. SOLICITĂ Grupului de lucru pentru codul de conduită să examineze în continuare măsuri coordonate suplimentare în domeniul fiscal și INVITĂ statele membre să informeze Grupul de lucru pentru codul de conduită dacă și în ce mod aplică măsuri de protecție față de jurisdicțiile necooperante, atât timp cât acestea figurează pe o astfel de listă;
19. INVITĂ instituțiile UE și statele membre, după caz, să ia în considerare lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale în privința cooperării privind politica externă, relațiile economice și dezvoltarea cu țările terțe relevante, să promoveze o abordare cuprinzătoare în chestiunea îndeplinirii criteriilor, fără a aduce atingere sferelor de competență ale statelor membre și ale Uniunii, astfel cum decurg din tratate;
20. CONSIDERĂ că lista jurisdicțiilor necooperante și măsurile de protecție, după caz, vor avea ca efect trimiterea unui semnal puternic jurisdicțiilor vizate, stimulând o schimbare pozitivă care să ducă la scoaterea jurisdicțiilor de pe listă;
21. CONFIRMĂ că aceste măsuri luate colectiv de statele membre ale UE sunt în conformitate cu agenda promovată de G20, OCDE și alte foruri internaționale;

22. REAMINTEȘTE acordul Consiliului cu privire la abordarea legată de lipsa unui sistem de impozitare a societăților sau de aplicarea unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero, în contextul criteriului care impune unei jurisdicții să nu faciliteze structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri care nu reflectă activitatea economică reală din cadrul jurisdicției, astfel cum figurează în anexa VII;
23. REAMINTEȘTE că, în conformitate cu Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016, aceste măsuri nu aduc atingere sferelor de competență în cauză ale statelor membre, cum ar fi competența de a negocia și a conveni tratate fiscale bilaterale, de a aplica măsuri suplimentare sau de a întocmi liste de jurisdicții necooperante cu un domeniu de aplicare mai larg;
24. CONFIRMĂ că o decizie de modificare a listei va fi luată de Consiliu pe baza informațiilor factuale pertinente puse la dispoziția Consiliului de Grupul de lucru pentru codul de conduită;
25. CONSTATĂ că lista jurisdicțiilor necooperante ar trebui să fie actualizată cel puțin o dată într-un an calendaristic, iar situația ar trebui să fie monitorizată permanent în jurisdicțiile care figurează pe listă, precum și în alte jurisdicții incluse în exercițiul de examinare pentru 2017. În baza criteriilor convenite de Consiliu, Grupul de lucru pentru codul de conduită ar putea extinde monitorizarea și la alte jurisdicții;
26. INVITĂ Grupul de lucru pentru codul de conduită să continue dialogul cu jurisdicțiile relevante pentru a promova transparența fiscală, impozitarea echitabilă și punerea în aplicare a standardelor anti-BEPS și să continue lucrările de analiză a măsurilor de protecție care ar putea fi definite și aplicate în continuare jurisdicțiilor necooperante în mod coordonat, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în conformitate cu dreptul UE și dreptul internațional;

27. REAFIRMĂ că Grupul de lucru pentru codul de conduită, sprijinit de Secretariatul General al Consiliului, ar trebui să conducă și să supervizeze acest proces, în coordonare cu HLWP. Comisia va oferi asistență Grupului de lucru pentru codul de conduită prin efectuarea lucrărilor pregătitoare necesare pentru procesul de examinare, în conformitate cu rolurile definite în prezent în cadrul Codului de conduită pentru impozitarea întreprinderilor, în special în ceea ce privește dialogurile anterioare și cele în curs cu țări terțe;
28. CONSIDERĂ POTRIVIT, în acest context, să stabilească orientările pentru lucrările viitoare în acest domeniu, astfel cum figurează în anexa IV;
29. CONFIRMĂ faptul că criteriile vor fi actualizate periodic de Consiliu, după cum se dovedește necesar, ținând cont de evoluțiile internaționale și având în vedere evoluția standardelor internaționale și CONSIDERĂ că, în viitor, evaluarea și dialogul cu jurisdicțiile vizate ar trebui să se bazeze pe respectivele standarde, având în vedere importanța evoluțiilor continue și rapide în aceste domenii ale tuturor jurisdicțiilor relevante.
-

Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale¹

I. Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale

1. Samoa Americană

Samoa Americană nu aplică niciun schimb automat de informații financiare, nu a semnat și nu a ratificat, inclusiv prin jurisdicția de care depinde, Convenția multilaterală a OCDE privind asistența administrativă reciprocă astfel cum a fost modificată, nu aplică standardele minime BEPS și nu s-a angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

2. Bahrain

Bahrain nu include toate statele membre ale UE în scopul schimbului automat de informații, nu a semnat și nici nu a ratificat Convenția multilaterală a OCDE privind asistența administrativă reciprocă astfel cum a fost modificată, facilitează structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri fără substanță economică reală, nu aplică standardele minime BEPS și nu s-a angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

3. Barbados

Barbados are un regim fiscal preferențial dăunător și nu s-a angajat în mod clar să îl modifice sau să îl anuleze până la 31 decembrie 2018, după cum i s-a solicitat.

Angajamentul Barbadosului de a modifica sau anula alte regimuri fiscale dăunătoare în conformitate cu criteriul 2.1 va fi monitorizat.

¹ Redactată pe baza răspunsurilor primite până la 4 decembrie 2017; ora 17:00 (UTC +01:00).

4. Grenada

Grenada nu a semnat și nu a ratificat Convenția multilaterală a OCDE privind asistența administrativă reciprocă astfel cum a fost modificată și nu s-a angajat în mod clar să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

Angajamentul Grenadei de a îndeplini criteriile 1.1, 2.1 și 3 va fi monitorizat.

5. Guam

Guam nu aplică niciun schimb automat de informații financiare, nu a semnat și nu a ratificat, inclusiv prin jurisdicția de care depinde, Convenția multilaterală a OCDE privind asistența administrativă reciprocă astfel cum a fost modificată, nu aplică standardele minime BEPS și nu s-a angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

6. Coreea (Republica Coreea)

Coreea are regimuri fiscale preferențiale dăunătoare și nu s-a angajat să le modifice sau să le anuleze până la 31 decembrie 2018.

7. RAS Macao

RAS Macao nu a semnat și nu a ratificat, inclusiv prin jurisdicția de care depinde, Convenția multilaterală a OCDE privind asistența administrativă reciprocă astfel cum a fost modificată, și nu s-a angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

Angajamentul asumat de RAS Macao de a îndeplini criteriile 1.1 și 2.1 va fi monitorizat.

8. Insulele Marshall

Insulele Marshall facilitează structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri fără substanță economică reală, nu aplică standardele minime BEPS și nu s-au angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

Angajamentul Insulelor Marshall de a îndeplini criteriile 1.1 și 1.2 va fi monitorizat.

9. Mongolia

Mongolia nu este membru al Forumului mondial privind transparența și schimbul de informații în scopuri fiscale, nu a semnat și nu a ratificat Convenția multilaterală a OCDE privind asistența administrativă reciprocă astfel cum a fost modificată, nu aplică standardele minime BEPS și nu s-a angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2019.

10. Namibia

Namibia nu este membru al Forumului mondial privind transparența și schimbul de informații în scopuri fiscale, nu a semnat și nu a ratificat Convenția multilaterală a OCDE privind asistența administrativă reciprocă astfel cum a fost modificată, nu aplică standardele minime BEPS și nu s-a angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2019. În plus, Namibia are regimuri fiscale preferențiale dăunătoare și nu s-a angajat să le modifice sau să le anuleze până la 31 decembrie 2018.

11. Palau

Palau facilitează structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri fără substanță economică reală și a refuzat să se angajeze într-un dialog real care să certifice conformitatea sa cu criteriul 2.2.

Angajamentul asumat de Palau de a îndeplini criteriile 1.1, 1.2, 1.3 și 3 va fi monitorizat.

12. Panama

Panama are un regim fiscal preferențial dăunător și nu s-a angajat în mod clar să îl modifice sau să îl anuleze până la 31 decembrie 2018, după cum i s-a solicitat.

Angajamentul asumat de Panama de a modifica sau anula alte regimuri fiscale dăunătoare în conformitate cu criteriul 2.1 va fi monitorizat.

13. Saint Lucia

Saint Lucia are regimuri fiscale preferențiale dăunătoare, nu aplică standardele minime BEPS și nu s-a angajat în mod clar să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

14. Samoa

Samoa are regimuri fiscale preferențiale dăunătoare, nu aplică standardele minime BEPS și nu s-a angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

15. Trinidad și Tobago

Trinidad și Tobago a primit nivelul „neconform” din partea Forumului mondial privind transparența și schimbul de informații în scopuri fiscale, nu a semnat și nu a ratificat Convenția multilaterală a OCDE privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală astfel cum a fost modificată, are un regim fiscal preferențial dăunător și nu s-a angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

Angajamentul asumat de Trinidad și Tobago de a îndeplini criteriile 1.1 și 3 va fi monitorizat.

16. Tunisia

Tunisia are regimuri fiscale preferențiale dăunătoare și nu s-a angajat să le modifice sau să le anuleze până la 31 decembrie 2018.

Angajamentul Tunisiei de a îndeplini criteriul 3 va fi monitorizat.

17. Emiratele Arabe Unite

Emiratele Arabe Unite nu aplică standardele minime BEPS și nu s-au angajat să abordeze aceste chestiuni până la 31 decembrie 2018.

Angajamentul Emiratelor Arabe Unite de a îndeplini criteriile 1.1 și 1.3 va fi monitorizat.

II. Recomandările adresate jurisdicțiilor cu privire la măsurile care trebuie luate pentru a fi eliminate de pe listă sunt următoarele:

Toate jurisdicțiile incluse pe listă sunt invitate să soluționeze eficient deficiențele care figurează în prezenta anexă.

Situația actuală a cooperării cu UE în ceea ce privește angajamentele asumate în vederea punerii în aplicare a principiilor bunei guvernante fiscale²

În contextul procesului de examinare, Grupul de lucru pentru codul de conduită a invitat fiecare jurisdicție în care au fost identificate îngrijorări să se angajeze să abordeze aceste îngrijorări. Marea majoritate a jurisdicțiilor au decis să introducă modificările relevante în legislația lor fiscală pentru a îndeplini criteriile de examinare ale UE.

Rezultatul acestui proces demonstrează măsura în care toate aceste jurisdicții sunt implicate într-un dialog constructiv cu UE, modul în care se angajează să îndeplinească standardele fiscale internaționale și ale UE și, în cele din urmă, evidențiază relația pozitivă pe care UE a construit-o cu aceste jurisdicții. Prin urmare, s-a stabilit că aceste jurisdicții sunt cooperante, sub rezerva îndeplinirii cu succes a angajamentelor asumate.

Grupul de lucru pentru codul de conduită va monitoriza punerea în practică a acestor angajamente și, prin urmare, va continua dialogul constructiv stabilit cu aceste jurisdicții.

Se preconizează că punerea în aplicare a angajamentelor va fi finalizată până la sfârșitul anului 2018 pentru majoritatea jurisdicțiilor; cu toate acestea, țările în curs de dezvoltare au la dispoziție până la sfârșitul lui 2019 pentru a-și îndeplini angajamentele cu privire la criteriile de transparență și la măsurile anti-BEPS.

„Situația actuală a cooperării cu UE în ceea ce privește angajamentele asumate în vederea punerii în aplicare a principiilor bunei guvernante fiscale” înregistrează angajamentele asumate de jurisdicția examinată pentru a aborda chestiunile identificate cu privire la criteriile convenite de Consiliul Ecofin din noiembrie 2016, grupate sub rubricile transparență, impozitare echitabilă și măsuri anti-BEPS.

² Redactată pe baza răspunsurilor primite până la 4 decembrie 2017; ora 17:00 (UTC +01:00).

1. Transparență

1.1 Angajamentul de a pune în aplicare schimbul automat de informații fie prin semnarea Acordului multilateral al autorităților competente, fie prin acorduri bilaterale

Următoarele jurisdicții se angajează să pună în aplicare schimbul automat de informații până în 2018:

Curaçao, RAS Hong Kong, Noua Caledonie, Oman, Qatar și Taiwan

Următoarele jurisdicții se angajează să pună în aplicare schimbul automat de informații până în 2019:

Turcia

1.2 Calitatea de membru al Forumului mondial privind transparența și schimbul de informații în scopuri fiscale și nivelul satisfăcător

Următoarele jurisdicții se angajează să devină membre ale forumului mondial și/sau să aibă un nivel satisfăcător până în 2018:

Curaçao, Noua Caledonie și Oman

Următoarele jurisdicții se angajează să devină membre ale forumului mondial și/sau să aibă un nivel satisfăcător până în 2019:

Bosnia și Herțegovina, Capul Verde, Fiji, Iordania, Muntenegru, Serbia, Swaziland, Turcia și Vietnam

1.3 Calitatea de semnatar și ratificarea Convenției multilaterale a OCDE privind asistența administrativă sau a rețelei de acorduri care să includă toate statele membre ale UE

Următoarele jurisdicții se angajează să semneze și să ratifice convenția multilaterală sau să dispună de o rețea de acorduri care să includă toate statele membre ale UE, până în 2018:

RAS Hong Kong, Noua Caledonie, Oman, Qatar și Taiwan

Următoarele jurisdicții se angajează să semneze și să ratifice convenția multilaterală sau să dispună de o rețea de acorduri care să includă toate statele membre ale UE, până în 2019:

Armenia, Bosnia și Herțegovina, Botswana, Capul Verde, Fiji, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Jamaica, Iordania, Maldive, Muntenegru, Maroc, Peru, Serbia, Swaziland, Thailanda, Turcia și Vietnam

2. Impozitare echitabilă

2.1 Existența regimurilor fiscale dăunătoare

Următoarele jurisdicții se angajează să modifice și să anuleze, până în 2018, regimurile identificate:

Andorra, Armenia, Aruba, Belize, Botswana, Capul Verde, Insulele Cook, Curacao, Fiji, RAS Hong Kong, Iordania, Liechtenstein, Maldive, Mauritius, Maroc, Saint Vincent și Grenadinele, San Marino, Seychelles, Elveția, Taiwan, Thailanda, Turcia, Uruguay și Vietnam

Următoarele jurisdicții nu și-au reiterat în mod explicit angajamentul asumat în cadrul Forumului privind practicile fiscale dăunătoare de a modifica sau elimina regimurile identificate, până în 2018:

Malaysia și Insula Labuan

2.2 Existența regimurilor fiscale care facilitează structurile offshore care atrag profituri în absența unei activități economice reale

Următoarele jurisdicții se angajează să abordeze îngrijorările referitoare la substanța economică până în 2018:

Bermuda, Insulele Cayman, Guernsey, Insula Man, Jersey și Vanuatu

3. Măsurile anti-BEPS

3.1 Calitatea de membru al Cadrului cuprinzător privind BEPS sau punerea în aplicare a standardelor minime BEPS

Următoarele jurisdicții se angajează să devină membre ale Cadrului cuprinzător sau să pună în aplicare standardele minime BEPS până în 2018:

Aruba, Insulele Cook, Insulele Feroe, Groenlanda, Noua Caledonie, Saint Vincent și Grenadinele, Taiwan și Vanuatu

Următoarele jurisdicții se angajează să devină membre ale Cadrului cuprinzător sau să pună în aplicare standardele minime BEPS până în 2019:

Albania, Armenia, Bosnia și Herțegovina, Capul Verde, Fiji, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Iordania, Maldive, Muntenegru, Maroc, Serbia și Swaziland

Următoarele jurisdicții se angajează să devină membre ale Cadrului cuprinzător sau să pună în aplicare standardele minime BEPS dacă și când angajamentul devine relevant:

Nauru, Niue

Măsuri de protecție

1. Se preconizează că includerea unei jurisdicții pe lista jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale va avea un efect disuasiv care va încuraja jurisdicțiile să îndeplinească criteriile, astfel cum figurează în anexa IV, și astfel cum sunt precizate în continuare în anexele V și VI, precum și alte standarde internaționale relevante.
2. Este important să se pună la dispoziție mecanisme de protecție eficiente pentru a combate erodarea bazei impozabile a statelor membre prin fraudă fiscală, evaziune fiscală și evitarea obligațiilor fiscale și, prin urmare, să se aplice măsuri de protecție efective și proporționale, la nivelul UE și la nivel național, jurisdicțiilor incluse pe lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.
3. O serie de măsuri de protecție în domeniul nefiscal la nivelul UE sunt legate de lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale și figurează în partea A a prezentei anexe.
4. De asemenea, statele membre ar putea adopta unele măsuri de protecție în domeniul fiscal, în conformitate cu legislația lor națională, în plus față de măsurile nefiscale luate de UE, pentru a descuraja eficient practicile necooperante în jurisdicțiile incluse pe listă.
5. O listă a acestor măsuri în domeniul fiscal figurează în partea B a prezentei anexe. Întrucât aceste măsuri ar trebui să fie compatibile cu sistemele fiscale naționale ale statelor membre ale UE, punerea în aplicare a acestor măsuri este lăsată la nivelul competenței statelor membre.
6. Este de remarcat că nicio măsură de protecție nu ar trebui să aducă atingere sferei de competență a statelor membre de a aplica măsuri suplimentare sau de a menține la nivel național liste de jurisdicții necooperante cu un domeniu de aplicare mai larg.

A. MĂSURI DE PROTECȚIE ÎN DOMENIUL NEFISCAL

Articolul 22 din Regulamentul (UE) 2017/1601 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 septembrie 2017 de instituire a Fondului european pentru dezvoltare durabilă (FEDD), a garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD include o trimitere la lista UE a jurisdicțiilor necooperante.

În plus, includerea, în viitor, a unei trimiteri la lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale în alte acte legislative ale UE din domeniul nefiscal ar fi considerată ca făcând parte din măsurile de protecție în contextul prezentelor concluzii ale Consiliului.

În urma acestor măsuri, efectele generale asupra respectării criteriilor de către jurisdicții ar trebui să fie monitorizate de Grupul de lucru pentru codul de conduită, precum și de HLWP, în contextul punerii în aplicare a strategiei externe a UE privind impozitarea.

B. MĂSURI DE PROTECȚIE ÎN DOMENIUL FISCAL*

B.1. Pentru a asigura o acțiune coordonată, statele membre ar trebui să aplice cel puțin una dintre următoarele măsuri administrative în domeniul fiscal:

- a) monitorizare consolidată pentru unele tranzacții;
- b) riscuri de audit sporite pentru contribuabilii care beneficiază de pe urma regimurilor în cauză;
- c) riscuri de audit sporite pentru contribuabilii care utilizează structurile sau mecanismele care implică jurisdicțiile în cauză.

B.2. Fără a aduce atingere sferelor de competență în cauză ale statelor membre de a aplica măsuri suplimentare, măsurile de protecție de natură legislativă în domeniul fiscal care **ar putea fi** aplicate de statele membre sunt:

- a) nedeductibilitatea costurilor;
- b) norme privind societățile străine controlate (SSC);
- c) măsuri privind impozitul reținut la sursă;
- d) scutire privind limitarea participării;
- e) norma „*switch-over*” (trecerea de la scutirea fiscală la acordarea de credite);
- f) inversarea sarcinii probei;
- g) cerințele privind documentația specifică;
- h) divulgarea obligatorie de către intermediari fiscali a regimurilor fiscale specifice referitoare la mecanismele transfrontaliere;

B.3. Statele membre ar putea să aibă în vedere utilizarea listei UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale ca instrument de facilitare a funcționării dispozițiilor antiabuz relevante, la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne. De exemplu, în cazul în care, în conformitate cu respectiva directivă, statele membre utilizează, în transpunerea normelor SSC în legislația lor internă, liste „negre” de țări terțe, aceste liste ar putea să cuprindă cel puțin jurisdicțiile incluse pe lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.

**Orientări pentru continuarea procesului legat de lista UE a jurisdicțiilor necooperante
în scopuri fiscale**

1. REVIZUIREA LISTEI ȘI PROCESUL DE SCOATERE DE PE LISTĂ

- 1.1. Lista jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale care figurează în anexa I este revizuită de Consiliu cel puțin o dată pe an și este aprobată pe baza raportului înaintat Consiliului de Grupul de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor, indicându-se data de la care se aplică respectiva modificare.
- 1.2. Lista poate fi modificată sau durata ei poate fi modificată în conformitate cu aceleași norme procedurale pe baza cărora a fost aprobată. În acest proces, Comisia Europeană ar trebui să furnizeze asistența tehnică necesară.
- 1.3. Decizia Consiliului se va baza pe un raport al Grupului de lucru pentru codul de conduită, în coordonare cu HLWP, și va fi pregătită de Comitetul Reprezentanților Permanenți.
- 1.4. De îndată ce o jurisdicție este inclusă pe listă, va fi informată printr-o scrisoare semnată de președintele Grupului de lucru pentru codul de conduită, în care se afirmă:
 - a) motivele includerii pe listă și
 - b) măsurile pe care jurisdicția vizată trebuie să le ia pentru a fi scoasă de pe listă.
- 1.5. De îndată ce este scoasă de pe listă, o jurisdicție va fi imediat informată în acest sens printr-o scrisoare semnată de președintele Grupului de lucru pentru codul de conduită, indicându-se data de la care se aplică respectiva modificare.
- 1.6. Deciziile privind includerea pe listă sau eliminarea de pe listă a unei jurisdicții ar trebui să menționeze în mod clar datele de la care măsurile de protecție în domeniul fiscal ar trebui să înceapă sau să înceteze să se aplice, în funcție de natura măsurii, fără a aduce atingere sferelor de competență corespunzătoare ale statelor membre, cum ar fi adaptarea legislației naționale privind aplicarea măsurilor de protecție luate la nivel național.

2. ANGAJAMENTELE JURISDICȚIILOR, MONITORIZARE, DIALOG ȘI CALEA DE URMAT

- 2.1. Angajamentele asumate oficial de jurisdicții de a pune în aplicare recomandările solicitate de Consiliu pentru a aborda chestiunile identificate ar trebui să fie monitorizate cu atenție de Grupul de lucru pentru codul de conduită, sprijinit de Secretariatul General al Consiliului, cu asistență tehnică din partea Comisiei Europene, pentru a evalua punerea în aplicare efectivă a acestora.
- 2.2. În cazul în care jurisdicțiile în cauză nu reușesc să abordeze angajamentele până la termenul stabilit, Consiliul va reveni asupra chestiunii posibilei includeri a jurisdicțiilor vizate pe o listă care figurează în anexa I.
- 2.3. În cazul jurisdicțiilor care prezintă îngrijorări prin neîndeplinirea cerințelor menționate în criterii, Grupul de lucru pentru codul de conduită ar trebui să urmărească în continuare angajamentul politic la nivel înalt al acestora, într-un termen concret, și să abordeze efectiv îngrijorările identificate în procesul de examinare.
- 2.4. În special, discuțiile bilaterale ar trebui să vizeze:
 - a) explorarea și stabilirea soluțiilor pentru îngrijorările identificate în legătură cu sistemele și politicile fiscale ale respectivelor jurisdicții, precum și
 - b) obținerea angajamentelor adecvate și necesare pentru remedierea situației.
- 2.5. În procesul de monitorizare a angajamentelor, ar trebui să se continue trecerea în revistă a lucrărilor desfășurate de Forumul mondial privind transparența și schimbul de informații în scopuri fiscale, de Cadrul cuprinzător al OCDE privind combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor și de Forumul privind practicile fiscale dăunătoare.
- 2.6. Grupul de lucru pentru codul de conduită ar trebui să continue promovarea globală a criteriilor în coordonare cu lucrările Forumului mondial privind transparența și schimbul de informații în scopuri fiscale, ale Cadrului cuprinzător al OCDE privind combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor și ale Forumului privind practicile fiscale dăunătoare.

- 2.7. Acolo unde este relevant, în cazul în care Grupul de lucru pentru codul de conduită decide pe baza criteriilor convenite de Consiliu, monitorizarea ar putea să se extindă la jurisdicțiile situate în afara domeniului de aplicare al exercițiului de examinare pentru 2017.
- 2.8. Grupul de lucru pentru codul de conduită, sprijinit de Secretariatul General al Consiliului, va conduce și va superviza în continuare acest proces, în coordonare cu HLWP. Serviciile Comisiei vor oferi asistență Grupului de lucru pentru codul de conduită prin efectuarea lucrărilor pregătitoare necesare pentru procesul de examinare, în conformitate cu rolurile definite în prezent în cadrul Codului de conduită pentru impozitarea întreprinderilor, în special în ceea ce privește dialogurile anterioare și cele în curs cu țări terțe;
- 2.9. Grupul de lucru pentru codul de conduită ar trebui să continue dezvoltarea mecanismelor practice adecvate privind punerea în aplicare a orientărilor respective.
- 2.10. Lista UE a jurisdicțiilor necooperante este actualizată de Consiliu, în conformitate cu orientările respective, pe baza informațiilor care vor fi puse la dispoziție Grupului de lucru pentru codul de conduită. Grupul de lucru pentru codul de conduită va lucra pe baza informațiilor puse la dispoziție, printre altele, de jurisdicția vizată, Comisie sau statul(e) membru(e).
- 2.11. În urma unei evaluări echilibrate a tuturor informațiilor colectate, Grupul de lucru pentru codul de conduită raportează Consiliului, cel puțin o dată pe an, cu privire la lista jurisdicțiilor necooperante pentru a permite Consiliului să decidă, după caz, să includă jurisdicțiile pe lista jurisdicțiilor necooperante, în cazul în care nu respectă criteriile de examinare, sau să le scoată imediat de pe listă, dacă îndeplinesc condițiile.
- 2.12. Secretariatul General al Consiliului va fi în continuare punctul focal pentru a facilita procesul descris de prezentul document.

Criteriile privind transparența fiscală, impozitarea echitabilă și punerea în aplicare a măsurilor anti-BEPS pe care statele membre ale UE se angajează să le promoveze

Pentru examinarea jurisdicțiilor, în vederea întocmirii listei UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, ar trebui utilizate următoarele criterii de bună guvernare în chestiuni fiscale, în conformitate cu orientările privind procesul de examinare. Conformitatea jurisdicțiilor în ceea ce privește transparența fiscală, impozitarea echitabilă și punerea în aplicare a măsurilor legate de BEPS (*base erosion and profit shifting - erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor*) va fi evaluată cumulativ în cadrul procesului de examinare.

1. Transparența fiscală

Criterii pe care trebuie să le îndeplinească o jurisdicție pentru a fi considerată conformă în materie de transparență fiscală:

1.1. criteriu inițial în legătură cu standardul OCDE privind schimbul automat de informații (Standardul comun privind raportarea - CRS): jurisdicția trebuie să se fi angajat să pună în aplicare în mod eficace Standardul comun privind raportarea și să fi inițiat procesul legislativ în vederea punerii în aplicare, primele schimburi trebuind să aibă loc cel târziu în 2018 (referitor la anul 2017) și să dispună de mecanisme care să permită schimbul de informații cu toate statele membre, până la sfârșitul anului 2017, fie prin semnarea Acordului multilateral al autorităților competente (AMAC), fie prin intermediul unor acorduri bilaterale;

criteriu viitor în legătură cu Standardul comun privind raportarea, începând din 2018: jurisdicția ar trebui să dețină un rating cel puțin la nivelul „în mare măsură conformă” (*Largely Compliant*) din partea Forumului mondial în ceea ce privește Standardul comun privind raportarea referitoare la schimbul automat de informații și

1.2. jurisdicția ar trebui să dețină un rating cel puțin la nivelul „în mare măsură conformă” (*Largely Compliant*) din partea Forumului mondial în ceea ce privește standardul OCDE privind schimbul de informații la cerere, acordând atenția corespunzătoare procedurii rapide, și

1.3. (în cazul statelor suverane) jurisdicția trebuie să îndeplinească una din următoarele condiții:

- i) să fi ratificat, să fi convenit să ratifice, să deruleze în prezent ratificarea sau să se fi angajat în vederea intrării în vigoare, într-un termen rezonabil, a Convenției multilaterale a OCDE privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală (MCMAA), astfel cum a fost modificată, sau
- ii) să aibă în vigoare până la 31 decembrie 2018 o rețea de mecanisme de schimb suficient de largă pentru a acoperi toate statele membre, permițând în mod efectiv atât schimbul de informații la cerere, cât și schimbul automat de informații;

(în cazul jurisdicțiilor nesuverane) jurisdicția trebuie să îndeplinească una din următoarele condiții:

- i) să participe la MCMAA, astfel cum a fost modificată, care este fie deja în vigoare, fie preconizată să intre în vigoare pentru jurisdicția respectivă într-un termen rezonabil sau
- ii) să aibă în vigoare o rețea de mecanisme de schimb suficient de largă pentru a acoperi toate statele membre, permițând în mod efectiv atât schimbul de informații la cerere, cât și schimbul automat de informații sau să fi luat măsurile necesare pentru ca astfel de mecanisme de schimb să intre în vigoare într-un termen rezonabil.

1.4. criteriu viitor: în perspectiva inițiativei pentru viitorul schimb global de informații privind proprietatea efectivă, aspectul proprietății efective va fi încorporat, într-o etapă ulterioară, drept al patrulea criteriu de transparență pentru procesul de examinare.

Până la 30 iunie 2019, ar trebui să se aplice următoarea excepție:

- O jurisdicție ar putea fi considerată conformă în privința transparenței fiscale dacă îndeplinește cel puțin două dintre criteriile 1.1, 1.2 sau 1.3.

Această excepție nu se aplică jurisdicțiilor care primesc ratingul „neconformă” (*Non Compliant*) la criteriul 1.2 sau care nu au obținut cel puțin ratingul „în mare măsură conformă” (*Largely Compliant*) la acest criteriu până la 30 iunie 2018.

Țările și jurisdicțiile care vor figura pe lista jurisdicțiilor necooperante a cărei întocmire este în curs de către membrii OCDE și G20 vor fi luate în considerare în vederea includerii pe lista UE, indiferent dacă au fost sau nu selectate pentru exercițiul de examinare.

2. Impozitare echitabilă

Criterii pe care trebuie să le îndeplinească o jurisdicție pentru a fi considerată conformă în materie de impozitare echitabilă:

- 2.1. jurisdicția nu ar trebui să aibă măsuri fiscale preferențiale care ar putea fi considerate dăunătoare conform criteriilor din Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 1 decembrie 1997, privind un cod de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor³ și
- 2.2. jurisdicția nu ar trebui să faciliteze structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri care nu reflectă activitatea economică reală din cadrul jurisdicției.

3. Punerea în aplicare a măsurilor anti-BEPS

- 3.1. Criteriul inițial care trebuie îndeplinit de jurisdicții pentru a fi considerate conforme în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor anti-BEPS:
 - jurisdicția ar trebui să se angajeze, până la sfârșitul lui 2017, să respecte standardele minime anti-BEPS convenite ale OCDE și să se angajeze să asigure punerea în aplicare consecventă a acestora.
- 3.2. Criteriul viitor care trebuie îndeplinit de jurisdicții pentru a fi considerate conforme în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor anti-BEPS (a se aplica odată ce se finalizează examinările, la nivelul Cadrului cuprinzător, cu privire la standardele minime convenite):
 - jurisdicției ar trebui să i se acorde o evaluare pozitivă⁴ pentru punerea în aplicare efectivă a standardelor minime anti-BEPS convenite ale OCDE.

³ JO C 2, 6 ianuarie 1998, p. 2.

⁴ După ce se va conveni asupra metodologiei, textul criteriului va fi revizuit de către Consiliu în consecință.

Criteriul 1.3 (durata termenului rezonabil)

1. În conformitate cu punctul 13 din Orientările pentru procesul de examinare a jurisdicțiilor anexate la concluziile Consiliului, Grupul de lucru pentru codul de conduită ar trebui să definească, pe baza unor criterii obiective, durata termenului rezonabil, menționat la criteriul 1.3.
2. În vederea aplicării criteriului 1.3, durata termenului rezonabil, menționat la criteriul 1.3, se construiește după cum urmează:
3. În ceea ce privește criteriul 1.3 subpunctul (i) (referitor la state suverane), „într-un termen rezonabil” se referă la intrarea în vigoare pentru o jurisdicție dată a Convenției multilaterale a OCDE privind asistența administrativă reciprocă (MCMAA), astfel cum a fost modificată, și nu la angajament.
4. În ceea ce privește criteriile 1.3 subpunctele (i) și (ii) (referitoare la jurisdicțiile nesuverane), „într-un termen rezonabil” se referă la intrarea în vigoare pentru jurisdicție a MCMAA, astfel cum a fost modificată, și, respectiv, la intrarea în vigoare pentru jurisdicție a unei rețele de acorduri de schimb suficient de ample pentru a acoperi toate statele membre.
5. Durata termenului rezonabil, pentru aceste trei puncte va fi aceeași cu termenul limită aplicat la criteriul 1.3 subpunctul (ii) în ceea ce privește statele suverane: 31 decembrie 2018 (adică același termen care se aplică intrării în vigoare pentru o jurisdicție terță suverană a unei rețele de acorduri de schimb suficient de ample pentru a acoperi toate statele membre).

6. Fără a aduce atingere termenului de 31 decembrie 2018, termenul rezonabil nu trebuie să depășească timpul necesar pentru:
- a) finalizarea etapelor procedurale, în conformitate cu dreptul intern,
 - b) adoptarea și intrarea în vigoare a oricăror modificări necesare în dreptul intern și
 - c) orice alte termene limită obiective pe care le-ar putea presupune angajamentul formal (de exemplu, pentru o jurisdicție care își exprimă consimțământul de a fi angajată de MCMAA, aceasta intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii documentului oficial de ratificare, acceptare sau aprobare).
7. Durata termenului rezonabil se poate prelungi doar prin consensul unui Grup de lucru pentru codul de conduită pentru o anumită jurisdicție nesuverană, numai în cazuri justificate în mod corespunzător.
-

Domeniul de aplicare al criteriului 2.2

1. În sensul aplicării criteriului 2.2, lipsa impozitului pe profit sau aplicarea unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero pentru o jurisdicție ar trebui privite ca făcând parte din domeniul de aplicare al punctului A din Codul de conduită pentru impozitarea întreprinderilor din 1 decembrie 1997 (Codul de conduită).⁵
2. În această privință, atunci când criteriul 2.1 este inaplicabil din cauza faptului că jurisdicția în cauză nu îndeplinește criteriul de acces în conformitate cu punctul B din Codul de conduită⁶, din cauza „lipsei unui sistem de impozitare a societăților sau aplicării unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero”⁷, cei cinci factori identificați la punctul B din Codul de conduită trebuie să se aplice prin analogie pentru a se evalua dacă criteriul 2.2⁸ a fost îndeplinit.
3. În contextul criteriului 2.2, lipsa impozitului pe profit sau aplicarea unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero nu poate constitui în sine un motiv pentru a concluziona că o jurisdicție nu îndeplinește cerințele de la criteriul 2.2.

⁵ „Fără a aduce atingere domeniilor de competență ale statelor membre și ale comunității, prezentul cod de conduită care reglementează impozitarea întreprinderilor vizează măsurile care au sau pot avea incidență sensibilă asupra localizării activităților economice în sânul Comunității.” (JO C 2, 6.1.1998, p. 3).

⁶ „În domeniul de aplicare precizat la punctul A, măsurile fiscale care prevăd un nivel efectiv de impozitare considerabil mai scăzut, inclusiv egal cu zero, față de nivelurile care se aplică în general în statul membru în cauză trebuie considerate potențial dăunătoare și, prin urmare, trebuie reglementate de prezentul cod. Acest nivel de impozitare se poate aplica în virtutea cotei de impozitare nominale, a bazei impozabile sau a oricărui alt factor relevant.” (JO C 2, 6.1.1998, p. 3).

⁷ Acesta se poate aplica în virtutea cotei de impozitare nominale, a bazei impozabile sau a oricărui alt factor relevant.

⁸ Criteriul 2.2 are următoarea formulare: *jurisdicția nu ar trebui să faciliteze structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri care nu reflectă activitatea economică reală din cadrul jurisdicției.*

4. O jurisdicție ar trebui să fie considerată ca fiind neconformă cu criteriul 2.2 în cazul în care refuză să se angajeze într-un dialog real sau nu furnizează informațiile sau explicațiile pe care le-ar putea solicita în mod rezonabil Grupul de lucru pentru codul de conduită sau nu cooperează în alt fel cu Grupul de lucru pentru codul de conduită atunci când acesta, în decursul procesului de examinare, trebuie să certifice conformitatea jurisdicției respective cu criteriul 2.2.

Termeni de referință pentru aplicarea testului codului prin analogie

A. Cadru general

1. Criteriu din concluziile Consiliului ECOFIN din 8 noiembrie 2016

jurisdicția nu ar trebui să faciliteze structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri care nu reflectă activitatea economică reală din cadrul jurisdicției.

2. Domeniul de aplicare al criteriului 2.2 (ECOFIN februarie 2017)

1. *În sensul aplicării criteriului 2.2, lipsa impozitului pe profit sau aplicarea unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero pentru o jurisdicție ar trebui privite ca făcând parte din domeniul de aplicare al punctului A din Codul de conduită pentru impozitarea întreprinderilor din 1 decembrie 1997 (Codul de conduită).⁹*

2. *În această privință, atunci când criteriul 2.1 este inaplicabil din cauza faptului că jurisdicția în cauză nu îndeplinește criteriul de acces în conformitate cu punctul B din Codul de conduită¹⁰, din cauza „lipsei unui sistem de impozitare a societăților sau aplicării unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero”¹¹, cei cinci factori identificați la punctul B din Codul de conduită trebuie să se aplice prin analogie pentru a se evalua dacă criteriul 2.2¹² a fost îndeplinit.*

⁹ „Fără a aduce atingere domeniilor de competență ale statelor membre și ale comunității, prezentul cod de conduită care reglementează impozitarea întreprinderilor vizează măsurile care au sau pot avea incidență sensibilă asupra localizării activităților economice în sânul Comunității.” (JO C 2, 6.1.1998, p. 3).

¹⁰ „În domeniul de aplicare precizat la punctul A, măsurile fiscale care prevăd un nivel efectiv de impozitare considerabil mai scăzut, inclusiv egal cu zero, față de nivelurile care se aplică în general în statul membru în cauză trebuie considerate potențial dăunătoare și, prin urmare, trebuie reglementate de prezentul cod. Acest nivel de impozitare se poate aplica în virtutea cotei de impozitare nominale, a bazei impozabile sau a oricărui alt factor relevant.” (JO C 2, 6.1.1998, p. 3).

¹¹ *Acesta se poate aplica în virtutea cotei de impozitare nominale, a bazei impozabile sau a oricărui alt factor relevant.*

¹² *Criteriul 2.2 are următoarea formulare: jurisdicția nu ar trebui să faciliteze structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri care nu reflectă activitatea economică reală din cadrul jurisdicției.*

3. În contextul criteriului 2.2, lipsa impozitului pe profit sau aplicarea unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero nu poate constitui în sine un motiv pentru a concluziona că o jurisdicție nu îndeplinește cerințele de la criteriul 2.2.

4. O jurisdicție ar trebui să fie considerată ca fiind neconformă cu criteriul 2.2 în cazul în care refuză să se angajeze într-un dialog real sau nu furnizează informațiile sau explicațiile pe care le-ar putea solicita în mod rezonabil Grupul de lucru pentru codul de conduită sau nu cooperează în alt fel cu Grupul de lucru pentru codul de conduită atunci când acesta, în decursul procesului de examinare, trebuie să certifice conformitatea jurisdicției respective cu criteriul 2.2.

3. Observații generale

- Domeniul de aplicare al criteriului 2.2, astfel cum este descris de ECOFIN, consideră lipsa impozitului pe profit sau aplicarea unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero drept o „măsură” care afectează localizarea activității economice (punctul A din Codul de conduită).
- În această măsură, scopul criteriului 2.2 este să se verifice dacă respectiva „măsură” facilitează structuri sau mecanisme offshore ce vizează atragerea de profituri care nu reflectă activitatea economică reală din cadrul jurisdicției.
- Criteriul 2.2 se aplică numai atunci când evaluarea standard conform codului (respectiv, criteriul 2.1) nu poate fi aplicată ca urmare a lipsei, într-o jurisdicție a unei țări terțe, a unui sistem de impozitare a societăților, sau ca urmare a aplicării de către jurisdicția respectivă a unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero.
- Criteriul 2.2 asigură evaluarea cadrului juridic și a anumitor dovezi economice ale unei jurisdicții în raport cu cinci criterii stabilite la punctul B din Codul de conduită, care trebuie interpretate prin analogie.
- Avantajele acordate de jurisdicțiile unei țări terțe care influențează într-un mod semnificativ localizarea activităților economice trebuie evaluate în raport cu o cotă nominală de impozitare a profitului egală cu zero sau aproape de zero, precum și în raport cu lipsa unui sistem de impozitare a societăților, în măsura, în ambele cazuri, în care testul standard al Codului de conduită nu a putut fi aplicat. Aceste ultime elemente trebuie, de fapt, să fie considerate în sine ca avantaje care trebuie evaluate pe baza acestui test al codului.

- În termeni generali, orice îndrumare elaborată de grupul de lucru pentru codul de conduită în cursul anilor pentru evaluarea măsurilor fiscale în cadrul domeniului de aplicare al Codului de conduită din 1998 ar trebui aplicată consecvent și prin analogie, în sensul prezentului test¹³.
- Se poate considera că o jurisdicție nu a trecut evaluarea pe baza acestui criteriu atunci când „structurile sau mecanismele offshore ce vizează atragerea de profituri care nu reflectă activitatea economică reală din cadrul jurisdicției” există ca urmare a unor norme sau practici, inclusiv din afara domeniului impozitării, a căror modificare ar putea fi solicitată în mod rezonabil jurisdicției, sau există ca urmare a lipsei unor norme și cerințe necesare pentru a asigura conformitatea cu acest test, a căror introducere ar putea fi solicitată în mod rezonabil jurisdicției.
- Introducerea unui sistem al impozitului pe profit (sistem CIT) sau a unei cote pozitive a impozitului pe profit nu se numără printre acțiunile care pot fi solicitate jurisdicției unei țări terțe pentru ca aceasta să respecte cerințele testului, întrucât lipsa unei baze fiscale a societăților sau aplicarea unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero nu pot constitui în sine un criteriu pentru a evalua o jurisdicție ca fiind neconformă.
- Cu toate acestea, criteriul 2.2 implică neconformitatea automată pentru acele jurisdicții care refuză să coopereze cu UE în vederea evaluării cadrului lor juridic.

B. Testul privind accesul

1. Criteriul de acces, în formularea actuală din Codul de conduită.

„În domeniul de aplicare precizat la punctul A, măsurile fiscale care prevăd un nivel efectiv de impozitare considerabil mai scăzut, inclusiv egal cu zero, față de nivelurile care se aplică în general în statul membru în cauză trebuie considerate potențial dăunătoare și, prin urmare, trebuie reglementate de prezentul cod.

2. Orientări pentru aplicarea prin analogie

- Funcționarea testului privind accesul pare să fie clară, pe baza definiției domeniului de aplicare a criteriului 2.2, convenită de ECOFIN în luna februarie a acestui an.

¹³ A se vedea documentul 14039/98 din 11 decembrie 1998, „Codul de conduită (Impozitarea întreprinderilor) - Interpretarea criteriilor și actualizările sale ulterioare.

- În special, acest test este îndeplinit atunci când „criteriul 2.1 este inaplicabil din cauza faptului că jurisdicția în cauză nu îndeplinește criteriul de acces în conformitate cu punctul B din Codul de conduită, din cauza „lipsei unui sistem de impozitare a societăților sau aplicării unei cote nominale de impozitare a profitului egale cu zero sau aproape de zero”.

C. Criteriile 1 și 2

1. Criteriul 1 din cadrul criteriilor actuale ale codului, în formularea curentă:

„Dacă avantajele se acordă doar nerezidenților ori pentru tranzacții efectuate cu nerezidenți”

2. Criteriul 2 din cadrul criteriilor actuale ale codului, în formularea curentă:

„Dacă avantajele sunt total izolate de piața internă, astfel încât să nu afecteze baza impozabilă națională”

3. Orientări pentru aplicarea prin analogie

- În scopul aplicării criteriului 2.2, „avantajele” ar trebui înțelese ca existența unui nivel al impozitării egal cu zero sau apropiat de zero sau absența impozitului pe profit.
- Factorul 1, precum și factorul 2 din criteriile actuale ale codului conțin două elemente principale: (a) izolarea juridică și (b) izolarea *de facto*.
- Izolarea juridică intervine atunci când avantajele se acordă doar nerezidenților prin intermediul unor acte cu putere de lege și norme administrative care reglementează constituirea și funcționarea societăților într-o jurisdicție dată.
- Atunci când nu există un sistem efectiv al impozitului pe profit, ar trebui să se evalueze dacă aspecte ale cadrului juridic, inclusiv cele care nu sunt legate de impozitul pe profit, asigură efectiv un scenariu al izolării.
- Un exemplu în acest sens ar fi cerințele care nu sunt legate de impozitare aplicate societăților, care permit rezidența sau accesul la piața internă a jurisdicției care face obiectul testului.

- În acest sens, este evaluată orice măsură care conduce la un tratament diferit între societățile locale și cele deținute de nerezidenți, sau ale căror activități sunt deconectate de piața internă.
- De exemplu, în cazul în care o jurisdicție acordă „avantaje” unei societăți numai dacă aceasta nu desfășoară activități în economia locală (criteriul 2) sau numai în măsura în care respectivele activități depind de o licență comercială specifică (criteriile 1 și 2) sau numai în măsura în care respectivele activități sunt desfășurate de nerezidenți (criteriul 1), aceasta ar putea reprezenta un element posibil al unui sistem de izolare existent. Prin analogie, acest lucru ar putea fi relevant și pentru alte taxe (adică altele decât impozitul pe profit).
- Izolarea *de facto* se referă în general la o situație în care avantajul nu este acordat explicit de către o țară numai nerezidenților, deși, în realitate, de acesta beneficiază în exclusivitate sau într-o măsură covârșitoare nerezidenții.
- În ceea ce privește izolarea *de facto*, se consideră de obicei câți contribuabili care beneficiază de avantaj sunt de fapt nerezidenți. Dacă, de exemplu, toți sau aproape toți beneficiarii impozitului zero sunt nerezidenți (inclusiv societăți locale cu acționariat străin), se consideră că sunt îndeplinite subcriteriul (1) litera (b) și subcriteriul (2) litera (b) (adică jurisdicția ar fi considerată neconformă pe baza acestei etape a testului codului).

D. Criteriul 3

1. Criteriul 3 din cadrul criteriilor actuale ale codului, în formularea curentă:

„Dacă avantajele se acordă chiar și în absența unei activități economice reale și a unei prezențe economice substanțiale în statul membru care oferă astfel de avantaje fiscale”.

2. Orientări pentru aplicarea prin analogie

Pentru a evalua dacă avantajele se acordă chiar și în absența unei activități economice reale și a unei prezențe economice substanțiale, trebuie să se stabilească:

- dacă o jurisdicție solicită unei societăți sau unei întreprinderi de oricare alt tip (de exemplu, pentru constituirea și/sau funcționarea acesteia) să desfășoare activități economice reale și să aibă o prezență economică substanțială:
 - „activitate economică reală” se referă la natura activității care beneficiază de neimpozitarea supusă analizei.
 - „prezență economică substanțială” se referă la manifestările concrete ale activității care beneficiază de neimpozitarea supusă analizei.
 - ca exemplu și pornind de la premisa că în general, elementele considerate în trecut de Grupul de lucru pentru codul de conduită sunt relevante și pentru această analiză, evaluarea actuală ar trebui să examineze următoarele elemente, ținând cont de caracteristicile industriei/sectorului în discuție: un nivel adecvat al angajaților, un nivel adecvat al cheltuielilor anuale efectuate, birouri și sedii fizice, investiții sau alte tipuri de activități relevante efectuate,
- dacă există o legătură *de facto* și *de jure* între activitatea economică reală desfășurată în jurisdicție și profiturile care nu fac obiectul impozitării,

- dacă autoritățile publice, inclusiv autoritățile fiscale ale unei jurisdicții, sunt capabile să efectueze (și efectuează efectiv) investigații privind desfășurarea de activități economice reale și o prezență economică substanțială pe teritoriul lor, precum și schimbul de informații relevante cu alte autorități fiscale;
- dacă există sancțiuni pentru nerespectarea cerințelor referitoare la activitățile substanțiale.

E. Criteriul 4

1. Criteriul 4 din cadrul criteriilor actuale ale codului, în formularea curentă:

„Dacă normele pentru determinarea profitului din activitățile interne din cadrul unui grup multinațional de companii se îndepărtează de la principiile acceptate la nivel internațional, în special de la normele convenite în cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică”

2. Orientări pentru aplicarea prin analogie

- Pentru a evalua dacă normele privind stabilirea profitului aderă la standarde convenite la nivel internațional (de exemplu, orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale sau alte standarde contabile similare), în primul rând ar trebui să se verifice dacă și în ce măsură această analiză este relevantă pentru jurisdicțiile care nu aplică un sistem al impozitului pe profit.
- În acest scop, este relevant să se considere că o jurisdicție care nu aplică un sistem al impozitului pe profit nu ar trebui să afecteze negativ alocarea adecvată a profiturilor îndepărtându-se de la standardele convenite la nivel internațional. Jurisdicțiile ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a garanta faptul că țările care aplică impozitele sunt capabile să își exercite drepturile de impozitare, de exemplu prin intermediul raportării pentru fiecare țară în parte (CBCR), prin transparență și alte modalități de schimb de informații.
- Atunci când este relevant, ar trebui să se stabilească dacă principiile convenite ale OCDE sau standardele contabile similare pentru stabilirea profiturilor au fost susținute într-o anumită jurisdicție.

- În acest sens, este esențial să se stabilească modul în care aceste norme sunt puse în aplicare și consolidate în jurisdicțiile vizate. În absența unui sistem de impozitare a societăților într-o jurisdicție dată, pot fi luate în considerare și norme alternative privind stabilirea prețurilor de transfer, verificându-se dacă sunt comparabile și compatibile cu principiile convenite la nivel internațional (de exemplu, un principiu al valorii de piață echitabile în conformitate cu principiile contabile internaționale).
- Acest criteriu împiedică posibilitatea ca societățile multinaționale să utilizeze norme privind stabilirea prețurilor de transfer care se îndepărtează de orientările OCDE privind stabilirea prețurilor de transfer pentru a-și aloca profiturile unor jurisdicții cu impozit zero.
- Răspunsurile la întrebările de la 2.9 la 12 ar trebui să ofere suficiente informații privind modul în care sunt stabilite profiturile, evidențiind orice îndepărtare importantă de la standardele convenite la nivel internațional.

F. Criteriul 5

1. Criteriul 5 din cadrul criteriilor actuale ale codului, în formularea curentă:

„Dacă măsurile fiscale nu sunt transparente, inclusiv dacă dispozițiile juridice sunt relaxate în mod netransparent la nivel administrativ”

2. Orientări pentru aplicarea prin analogie

- Criteriul 5 evaluează dacă anumite elemente ale unui sistem juridic, inclusiv constituirea unei societăți pe teritoriul său, nu asigură un nivel adecvat de transparență.
- Mai precis, trebuie să se evalueze dacă orice elemente ale sistemului juridic, inclusiv acordarea rezidenței fiscale sau constituirea societăților, pot fi acordate în mod discreționar sau sunt supuse legii, verificându-se dacă orice dispoziție juridică, inclusiv cele care nu se referă la impozitare, poate fi considerată discreționară în ceea ce privește aspectele legate de constituirea unei societăți în jurisdicția respectivă.

- Acest factor ar elimina posibilitatea ca o jurisdicție să nu asigure un nivel adecvat de transparență în cadrul său juridic, considerând că avantajele examinate în acest test al codului derivă din înregistrarea unei societăți într-o jurisdicție.
 - Răspunsurile la întrebările de la 2.13 la 2.16 ar trebui să ofere suficiente informații privind modul în care este asigurată transparența într-o jurisdicție în ceea ce privește anumite acțiuni întreprinse de societăți pentru a beneficia de avantajele furnizate în jurisdicția respectivă.
-